

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 6 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

velmi mnou v současné době rezonují probíhající diskuse a jednání v oblasti financování sociálních služeb a domácí zdravotní péče, ať již na úrovni ministerstev, poslanecké sněmovny, nebo zdravotních pojišťoven. Je to logické, vyplývá to ze zaměření našich služeb.

Přestože je pravda, že politici schválili výrazné navýšení dotací do celého systému financování sociálních služeb, méně často v této argumentaci zaznívá, že došlo ke zvýšení minimální mzdy a dalších úrovní mezd, a toto bylo třeba promítnout i do rozpočtů. Třeba u nás v Charitě Jeseník tato disproporce činí rozdíl téměř milion korun. V této souvislosti také zaznívá další argument, že financování je vícezdrojové. Ani to nepochybujeme. Nespolehneme se jen na státní zdroje, sháníme peníze již mnoho let i jinde. Ale zkuste oslovit sponzory, aby Vám dokryli výpadek v řádu milionu. Zvláště když plníme zakázku „státu“, který všude deklaruje péči o potřebné.

Podobné je to se zdravotními pojišťovnami. Stále probíhají jednání o navyšování „hodnoty bodu“ za práci, kterou provádějí naše zdravotní sestry v domácnostech svých pacientů. Jejich finanční ohodnocení vykonané práce ze strany pojišťoven mnoho let stagnuje, a kdybychom je platili jen podle plateb od pojišťoven, už dávno bychom je neměli. Zvlášť nyní, kdy rozvíjíme domácí hospicovou péči.

Jsem ale většinou optimista a věřím, že vše dobře dopadne. Proto mě v této souvislosti velmi potěšily závěry z poslanecké sněmovny ohledně dofinancování sociálních služeb. Další zprávy týkající se navýšení hodnoty bodu budou, věřím, následovat.

Jde nám všem přece o jedno – chceme zajistit našim klientům co nejlepší péči.

**Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka**

Budeme slavit společně

Dvacet pět let od založení Charity Jeseník sice bylo již v únoru, avšak velká oslava k tomuto výročí je naplánována právě na 11. června, kdy se v jesenickém kině Pohoda sejdou zaměstnanci a pozvaní hosté Charity Jeseník, aby společně zavzpomínali nejen na začátky jejího působení na Jesenicku.

Když byla před dvaceti pěti lety v únoru založena Charita Jeseník, nikdo netušil, co ji v dalších letech čeká. Prošla si mnoha změnami, za celou dobu se vytvořily mnohé nové služby a některé zase naopak zanikly. V každém případě se však Charita Jeseník významně podepsala a stále podepisuje na životě Jesenicka a to zajistí nejen z hlediska sociálních služeb.

Charita Jeseník tu je především pro seniory a zdravotně nebo mentálně postižené. Nesoustředí se však jen na své stále poskytované služby, ale je tu také ve chvílích, kdy se stane nějaká nepředvídatelná událost. Celé její působení však není jen o přímé pomoci. Každý rok se snaží prohlubovat informovanost veřejnosti z Jesenicka o různých právě aktuálních tématech prostřednictvím svých besed a přednášek. Přípravuje také

kulturní akce a do Jeseníku zve významné a známé osobnosti.

A právě na svou oslavu dvacátého pátého výročí pozvala Charita Jeseník čtveřici mladých violoncellistů, v jejichž repertoáru je možné najít originální úpravy jak nejznámějších klasických skladeb, tak filmových melodií a jazzových, rockových nebo popových hitů. „Naším cílem je bavit diváky kreativními úpravami známých skladeb i inteligentním humorem a bourat hranice mezi zábavou a klasickou hudbou,“ říkají o sobě členové Prague Cello Quartet, kteří již vystupovali například také v Japonsku.

Vystoupení bude příjemným zpestřením celé oslavy, která začne vzpomínáním na začátky Charity Jeseník. A postupně přítomným představí také to, kde pomáhá dnes. Bude prostor rovněž pro společné setkání a popovídání si při slavnostním rautu.

„Budeme mít příležitost setkat se se všemi, kteří se na našich službách podíleli či podílí, nebo kteří nás podporují. A to jsou nejen zaměstnanci, ale také donátoři nebo zástupci měst a obcí Jesenicka,“ těší se na všechny pozvané ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová.

Co nás čeká v červnu...

- **Výlet do Polska** uživatelů a pracovníků Denního stacionáře Šimon.
- **Diecézní pouť charit** na významném poutním místě Jesenicka Maria Hilf.
- **Výlet do Račího údolí** se seniory Charitního domu sv. Anežky.
- **Letní setkání** Denního stacionáře Šimon s rodiči a organizací Jiné děti.
- **Nýznerovské vodopády** navštíví z Domova pokojného stáří sv. Františka.

Čtěte dál ...

- **Když přijdou děti** (str. 2)
- **Diecézní pouť charit** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Piknik propojil generace** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Když k nám přijdou děti

Květen již tradičně patří Dni maminek. Také v domovech Charity Jeseník jich je nespočet a každá z nich jistě čeká, zda si na ni v tento den někdo vzpomene. A když to jsou malé děti, je radost o to větší. V každém z domovů je proto každoročně připraven k tomuto svátku program, nejčastěji právě vystoupení dětí.

Pokoje seniorů v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě zdobí již od 14. května ručně vyrobená papírová srdíčka. Ty předaly zdejší maminkám a babičkám děti ze školní družiny ZŠ Vidnava, které jsou zároveň také členy pěveckého sboru. „Na počest svátku maminek děti zazpívaly a přednesly básničky. Odměnou jim byl

upřímný potlesk a sladký dáreček,“ doplnila paní vychovatelka Dolinská.

Právě jako sladký dáreček děti dostaly perníková srdíčka, která k příležitosti Dne maminek pekli sami klienti Charitního domu sv. Anežky ve spolupráci s pracovníci. Děti, které chodí do Charitního domu sv. Anežky vystupovat pravidelně, jsou již

na seniory zvyklé. Avšak i tak se vždy znovu setkávají s realitou stárí, která ne vždy vypadá zcela bezstarostně. Senioři jsou naopak šťastní, že vidí malé děti a vzpomínají také na svoje dětství nebo na svou rodinu.

Předat kytičky a zazpívat pár písniček přišly také děti z Mateřské školky Duhovka ve Vlčicích do Domova pokojného stárí sv. Františka. Kolem domova vede cestička do parku, kam si děti chodí skoro každý den hrát. Jedno dopoledne děti nasbíraly v parku luční květiny a cestou zpět do školky se zastavily v domově, aby je předaly zdejším seniorům ke Dni matek.

„Hlavní myšlenkou bylo uvědomit si, že stárí patří k životu a na své milované bychom neměli ani ve stárí zapomínat. To musíme učit naše děti, protože tyto babičky jsou také něčí maminky a kytičku si zaslouží,“ popsala ředitelka školky paní Augustinová.

Děti byly nesmělé, některé, zejména ty menší i bázlivé, ovšem zvědavost starších dětí překonala ostych a s úsměvem kytičky babičkám předaly. Nakonec zazpívaly i několik písniček.

„Je třeba si uvědomit, že děti musíme vést k tomu, že stárí je normální, má svou vlastní podobu a k životu patří. Jedině takto se nám může podařit, že stárí nebude odmítáno, ale s úctou přijímáno,“ doplnila ředitelka vlčické Mateřské školky Duhovka.

Radost z posezení na zahradě

Jakmile po zimě vysvitnou první teplejší sluneční paprsky, každý z nás je rád, že může vyrazit ven. Mnohem složitější to však je pro staré lidi, kteří jsou již hůře pohybliví. V domovech Charity Jeseník se však pracovníci všemožně snaží, aby seniorům pobyt venku na čerstvém vzduchu dopřáli.

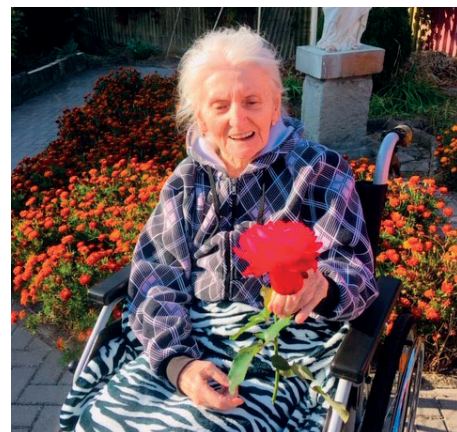
V Domově pokojného stárí sv. Hedviky mají klienti možnost využívat velkou zahradu. Někteří se na ni mohou vydat sami, ti méně pohybliví potřebují pomoc pracovníků. To ale není žádný problém. A tak se tu často všichni setkají ke společnému posezení, kdy si jen tak povídají nebo opékají párky, jak na ohni, tak na grilu, či si uží-

vají některé z hudebních vystoupení. Jednou za rok se zde také koná kuželkový turnaj nebo si klienti společně zahrájí petangue.

Zahrádka však neslouží jen k posezení. Senioři se o ni také ve spolupráci s pracovníky starají. Letos se sami rozhodli, kterou zeleninu zde budou pěstovat a tak je zde možné najít hrášek,

cibulku, okurky nebo pažitku, ale také jahody, angrešť, rybíz či maliny. Někteří ze seniorů se o zahradu starají aktivně, jiní jen rádi přijdou a utrhnou si ovoce. Zahradu také zdobí několik růží a dalších krásných květin.

Každý rok zde pravidelně staví klienti a zaměstnanci májku a stejně tak tomu bylo i letos na začátku května. Zahrada tak slouží jako oáza klidu, ale také jako prostor pro společné posezení a setkávání se.

Kalendárium

- **V roce 2015** se vydali uživatelé a pracovníci Denního stacionáře Šimon na výlet do Šumperku a okolí. Nejdříve navštívili Centrum pro osoby s mentálním postižením Pomněnka, kam jezdí někteří uživatelé na odlehčovací pobyty.
- **V roce 2016** se v Domově pokojného stárí sv. Františka konalo první grilování v novém zahradním krbu.

Stalo se ...

Šimon uklízel Česko

Také Denní stacionář Šimon se během dubna a května zapojil do akce Uklidme Česko. Uživatelé s pracovníci se pomalu pustili do úklidu okolí budovy stacionáře. Je až neuvěřitelné, kolik odpadu také v těchto místech lidé odhodí. Uživatelé si potom během krátkých odpoledních diskuzí povídali právě o důležitosti třídění odpadu a na závěr jara se také vydali na návštěvu do Technických služeb města Jeseník.

Diecézní pout' charit

Každý rok se všechny charity Ostravsko-opavské diecéze schází na Diecézní pouti charit a to již tradičně ve středu před Letnicemi, tedy před slavností Seslání Ducha svatého. Pro setkání bylo tentokrát vybráno známé poutní místo Jesenicka Maria Hilf ve Zlatých Horách, kde se všichni společně setkají 5. června.

Vznik poutního místa se datuje do období třicetileté války, kdy se do místních lesů před vojáky ukryla těhotná Anna Tannheiserová. Ve své tísní prosila o pomoc Pannu Marii. Nakonec zde porodila svého syna Martina, který se stal později váženým mužem a radním v blízkém Prudniku. Ve své poslední vůli přikázal na znamení jeho vděčnosti za

záchranu pověsit na místě svého narození obraz Panny Marie. Obraz začal přitahovat skupiny poutníků. Na místě byla postavena kaple a později poutní kostel.

Zatímco události druhé světové války místo nepoškodily, velkou ránu mu uštědřil komunismus. Málokdo věřil, že by bylo možné zde tradice poutí obnovit. Stejně jako ten-

krát, i dnes je spojováno toto místo s ochranou nenarozeného života. V kostele se pravidelně modlí k Matce Boží za ochranu rodin, nenarozených dětí a sblížení národů, které si v minulosti ubližovaly.

Více o historii prozradí účastníkům Diecézní pouti charit ihned po slavnostní mši svaté pan Václav Dvořák, který je jedním z těch, kdo se podíleli na obnově tohoto poutního místa.

Celá pout' však není jen o duchovním programu, ale je také příležitostí k setkání se s kolegy a klienty ostatních charit Diecéze ostravsko-opavské a ke vzájemnému sdílení se. Stejně tak jako účastníci této pouti k Panně Marii Pomocné dostanou možnost občerstvit se duchovně na krásném a požehnaném místě, připraveno bude také občerstvení ve formě koláčků, kávy a výborného guláše z charitní Vývařovny AVE.

Po obědě bude následovat povzbuzující přednáška o charitě, takové, jak ji vidí P. Josef Suchár, dlouholetý prezident Diecézní charity Hradec Králové a také kněz z pohraniční obce Neratov, která po odsunu Němců téměř zanikla.

Významné poutní místo nejen pro svoji bohatou historii a věrnost poutníků, ale také pro mnoho zázraků, které se staly právě na přímluvu k Panně Marii Pomocné, bylo pro Diecézní pout' charit zvoleno příhodně právě letos, kdy naše místní Charita Jeseník slaví dvacet pět let od svého založení.

Senioři vyjdou do lesa na houby

Ani stáří nebo nějaké zdravotní omezení nemusí být důvodem k tomu, aby lidé zapomněli na své oblíbené činnosti a koníčky. A protože teplé počasí se již ohlásilo, také senioři z Domova pokojného stáří sv. Hedviky se rozhodli, že využijí slunečné dny a vyrazí na vycházku do lesa, aby se vrátili do doby, kdy chodili sbírat houby.

Senioři se mohou celoročně realizovat v aktivizační dílně při tvorbě různých výrobků, háčkování, kreslení či vyšívání nebo pletení košíků. V létě jim mnohé činnosti nabízí také přilehlá zahrada. Nicméně nezaměnitelnou vůni lesa nemůže nahradit vůbec nic. Proto se pracovníci Domova rozhodli, že klientům zprostředkují

právě návštěvu lesa v okolí Vidnavy. „Povolení k vjezdu do lesa máme zařízené díky naší aktivizační pracovníci, jejímž velkým koníčkem je myslivost. Proto pro ni nebyl problém vše potřebné zařídit,“ doplňuje koordinátorka individuálního plánování paní Salvová.

Již minulý měsíc se dva z klientů vydali do lesa,

když byli nedaleko Vidnavy rybařit. Tentokrát však plánují do lesa vyrazit všichni, aby tak nasbírali nějaké houby, ale především si vychutnali atmosféru a nádherné prostředí lesa.

Právě sbírání hub, malin a borůvek nebo myslivost se řadí společně s rybařením ke koníčkům mnoha klientů Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Jsou to činnosti, které senioři dělali dříve, než začali žít v Domově. Rybařit byli klienti nedávno a také tento výlet do lesa jim má zpestřit jejich život za zdi Domova.

Stane se ...

Netradičně na Muně

Letos netradičně na skautské základně v Mikulovicích se s rodiči potkají uživatelé a pracovníci Denního stacionáře Šimon. Letní setkání na Muně proběhne ve čtvrtek 27. června. Na programu jsou různé hry a soutěže, ale také podvečerní opékání a malé překvapení pro všechny přítomné. Uživatelé stacionáře potom mohou přespat až do druhého dne.

Kvalita a smysl života

Hned na začátku června se vypraví dvě z pečovatelek Charitní pečovatelské služby na vzdělávací kurz „Kvalita a smysl života seniorů v podmínkách sociálních služeb.“ Obsahem kurzu bude pojednání o příčinách a procesu stárnutí, řešit se bude také osobnostní zrání a koncepce aktivního stárnutí. Připomenuty budou rovněž potřeby seniorů a to, jak je nejlépe realizovat.

Napsali o nás ...

Seniorům opravují domov

Kompletní rekonstrukcí prochází budova Domova pokojného stáří svatého Františka v Javorníku. Stavbaři v budově pracují prakticky na všem. Mění rozvody elektřiny, okna, dveře, celou budovu zateplují. Na půdě vybudují pokoje a ty stávající zmenší tak, aby byly jedno či dvoulůžkové. Akce za 45 milionů má být hotova v příštím roce.

Moje Šumperko - 18. května 2019

DIECÉZNÍ CHARITA
OSTRAVSKO-OPAVSKÁ

DIECÉZNÍ POUŤ CHARIT

9:30 Příjezd účastníků

Přivítání: Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo, ředitel DCHOO
Mgr. Helena Paschkeová, ředitelka Charity Jeseník

10:00 Mše sv. v kostele Panny Marie Pomocné

Celebruje Mons. František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský

11:15 O historii poutního místa Mariahilf

12:00 Občerstvení

(káva, čaj, koláč, další občerstvení k zakoupení na místě)

13:00–14:00 Přednáška

P. Josef Suchár: Charita, má (i Vaše) radost

14:00 Závěrečná modlitba

5. 6. 2019

KOSTEL PANNY MARIE POMOCNÉ
Zlaté Hory

Srdečně zveme pracovníky Charit, klienty,
duchovní a všechny příznivce charitního díla.

„Mohu říct: Bylo mi ctí,“ vzpomíná na Charitu Jeseník ředitel Petr Kučerka.

Již dvacet let působí jako ředitel v Charitě Odry. Na jeden celý rok během svého působení byl však povolán také do Charity Jeseník a to jako krizový ředitel. Charita Jeseník se v té době potýkala s mnoha problémy, především dluhy a bylo potřeba nastavit některé procesy zpět do správných kolejí. Jak na tento rok v Charitě Jeseník vzpomíná pan Petr Kučerka, to přinášíme právě v tomto rozhovoru.

Kdy Vás povolali do Charity Jeseník a proč?

Přijel jsem na konci února roku 2003 a od prvního března jsem byl pověřen řízením Charity Jeseník, v té době Charity Javorník. Povolali mne z důvodu, že byla odvolána tehdejší paní ředitelka. Moje mise skončila 31. března 2004.

V jakém stavu tenkrát vlastně byla Charita Jeseník?

Když jsem přišel, tak Charita Jeseník měla kolem deseti milionů korun dluhů a některé provozy byly totálně ztrátové.

A co tedy bylo Vaší náplní práce v Charitě Jeseník?

Mojí náplní práce bylo zastavit propad, zrestrukturizovat Charitu Jeseník a nasměrovat ji do kladných čísel.

Povedlo se Vám to?

Myslím, že ano. Když jsem odcházel, tak byl dluh kolem šesti až sedmi milionů. Musím zde vzpomenout, že to nebyla jenom moje práce nebo moje zásluha, ale velmi mi v tom pomáhal Robert Neugebauer, budoucí ředitel Charity Jeseník, který mi dělal v té době zástupce a taky tehdejší ředitel Diecézní charity. I jim patří velké díky.

Jak vzpomínáte na svoje působení v Charitě Jeseník?

Na své působení v Charitě Jeseník vzpomínám jako na velmi dobrou pracovní zkušenost a vzpomínám na ně rád. Roční působení v Charitě Jeseník se mi hluboce vrylo do mého srdce. A nejen práce, ale i lidé a krajina.

Co Vás přimělo k tomu, abyste tuto nabídku v Charitě Jeseník přijal?

Jestli si dobře vzpomínám, tak přišla nabídka od bývalého ředitele Diecézní charity ostravsko-opavské pana inženýra Jiřího Hořinka a já to vnímal jako příležitost uplatnit své schopnosti ve prospěch Charity Jeseník a taky se něčemu novému naučit. Takové nabídky přicházejí jednou za život.

Co pro Vás tenkrát bylo nejtěžší?

Protože se celá Charita Jeseník musela reorganizovat, tak nejtěžší rozhodnutí bylo, komu z pracovníků říct, že s ním rozvazujeme pracovní poměr. Za ten rok působení jsme rozvázali pracovní poměr s polovinou pracovníků Charity Jeseník.

Tak teď trošku veseleji. Na co naopak vzpomínáte rád?

Rád vzpomínám na skvělou práci. Na úžasné spolupracovníky. Krásnou krajinu a Boží požehnání, že se vše dařilo.

Současně jste byl také ředitelem v Charitě Odry. Jak to tam tenkrát zvládli bez Vás?

Myslím, že to zvládli na jedničku. V té době jsem měl, ale i dnes mám, skvělý tým spolupracovníků. Myslím, že i v tom se projevuje Boží požehnání.

Charita Jeseník prošla za celou dobu mnoha změnami. Vnímáte změny také v Charitě Odry?

V Charitě Odry jsme za tu dobu ušli velkou cestu. Například jsme rozšířili pečovatelskou službu do dalších tří měst.

Město Odry pro naši činnost zakoupilo dva domy a zrekonstruovalo domy s pečovatelskou službou. Zřídili jsme nové služby a to Půjčovnu kompenzačních pomůcek, Denní stacionář pro seniory, Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Manhattan Odry, dvě sociální poradny zaměřené na dluhovou problematiku a stanici pomoci pro lidi bez přístřeší. V současnosti máme třicet čtyři stálých zaměstnanců plus několik pracovníků na dohody. A nyní pracujeme hlavně na digitální transformaci Charity Odry.

Co jste „řekl a předal“ svému nástupci, když jste odcházel z Charity Jeseník?

Drž se a nepodělej to (*velký smích*). Po pravdě už si nevzpomínám, ale mohlo to být něco v takovém duchu a hlavně jsem mu přál, aby mu i celé Charitě Jeseník Pán žehnal.

Sledujete stále současný vývoj Charity Jeseník?

Ano. Jsem v kontaktu s paní ředitelkou Paschkeovou, se kterou si čas od času vyměníme informace o našich charitách.

Co byste popřál Charitě Jeseník k jejím letošním narozeninám?

Boží požehnání, protože jak se říká: „Bez Božího požehnání marné lidské namáhání,“ a to jak každému pracovníkovi, tak celé Charitě Jeseník. A ještě bych rád dodal, že moc děkuji za rozhovor, protože díky němu jsem otevřel jednu kapitolu vzpomínek, a když se mi začaly objevovat tváře, se kterými jsem ten celý rok spolupracoval, tak můžu říct jediné: „Bylo mi ctí“.

Děkujeme Vám za rozhovor a přejeme vše dobré do další práce.

Petr Kučerka – medailon

Se svou ženou a čtyřmi dětmi bydlí v Klokočůvku u poutního místa Panny Marie ve Skále. Již dvacet let pracuje v Charitě Odry a z toho právě jeden rok působil souběžně také v Charitě Jeseník. Bakalářské studium oboru Management v obchodu a službách dokončil v padesáti. V současné době je také zastupitelem a radním ve městě Odry. Baví ho cestování a práce kolem domu.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2019)**

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2019)**

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyněmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. **(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)**

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. **(11. dubna v 18 hodin, divadlo)**

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. **(18. května 2019)**

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. **(červen 2019)**

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouti při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. **(říjen 2019)**

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. **(říjen 2019)**

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. **(listopad 2019)**

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. **(13. prosince)**

Piknik propojil generace

Ve Vlčicích je nádherný park. Je to místo, kde se mohou lidé procházet, číst si, jen tak sedět a poslouchat a většinou nepotkají živáčka. V sobotu 18. května však bylo v parku rušno. Sešli se zde totiž obyvatelé Vlčic a blízkého okolí na prvním společném pikniku.

Na přípravech a svolání prvního pikniku ve vlčickém zámeckém parku se podílelo hned několik subjektů a organizací – obec Vlčice, neziskové sdružení Vlčice, z.s., Vlčická knihovna, Lesní školka Duhovka a v neposlední řadě právě Charita Jeseník a její Domov pokojného stáří

sv. Františka, který v současné době ve Vlčicích sídlí.

V pátek odpoledne se sešlo několik místních žen ve vlčickém komunitním centru a napekly tvarohové koláčky, které se pak na pikniku rozdávaly. V Domově pokojného stáří sv. Františka napekli klienti s pra-

covníky slané česnekové tyčinky a místní obyvatelé pak přinesli řízečky, saláty, jahodové a rebarborové koláče, cibulové tyčinky, chlebičky, mnoho druhů jednohubek a sušenek. Příjemnou atmosféru podpořilo popíjení kávy, domácího piva nebo kombuchy. Někteří si dali dokonce likér nebo slivovičku.

Děti, kterých bylo to odpoledne v parku opravdu hodně, balancovaly na slackline, hrály badminton, válely se v duhovém tunelu nebo si hrály se spoustou her a hlavolamů z Lesní školky Duhovka. Celý ten barevný mumraj sledovali senioři z Domova, kterých se tu také sešlo hodně. Především při pohledu na dovádějící děti vypadali nadmíru spokojeně. Lidé se procházeli, posedávali na dekách, vytvářeli diskutující hloučky a vychutnávali teplé sluneční paprsky, které po tak studeném týdnu, který pikniku předcházel, vypadaly skoro neuvěřitelně. Kdo na svých toulkách parkem došel až k lípě veršoploď, mohl si přečíst vtipné básně a připojit i nějaké své verše, pokud ho zrovna přepadla inspirace.

„Pokud budete mít náhodou cestu kolem, zastavte se ve Vlčicích a zajděte se projít do parku. Třeba natrefíte i na veršoploď lipu a pokud ještě vítr všechny výplody neodvál, můžete alespoň trochu nasát atmosféru toho krásného sobotního odpoledne,“ zve všechny do vlčického parku vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka Petra Tomášková.

Z historie

Povodně a nové služby

V roce 2009 rozšiřuje tehdy ještě Charita Javorník svou činnost o Půjčovnu kompenzačních pomůcek, která tak na Jesenícku doplnila nabídku služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením.

V době záplav na Jesenícku v červnu téhož roku se Charita Javorník zapojuje do každodenní přímé pomoci zasaženým lidem. Vzhledem k rozsahu zaplaveného území na Jesenícku byla zapojena do projektu, který získal finanční příspěvek z německé Charity „Der Deutsche Caritasverband“. Díky tomu mohla pověřená pracovnice navštěvovat postižené rodiny i několik dalších měsíců po záplavách a poskytovat jim potřebnou materiální a finanční pomoc.

K poslednímu únoru roku 2010 končí ve své funkci ředitel Robert Neugebauer a od 1. března je novou ředitelkou jmenována Helena Paschkeová, která je v této funkci dodnes.

O tři roky později byl ve Vidnavě otevřen Charitní dům sv. Anežky - domov se zvláštním režimem pro osoby se stařeckou demencí. Na Jesenícku tak vznikla ojedinělá služba, která zde dlouho chyběla.

Z mého pohledu

Není to jako v reklamě

Situace seniorů v pobytovém zařízení je paradoxní. Lidé zde často trpí ztrátou soukromí, bydlí na vícelůžkových pokojích, jakmile opustí pokoj, vždy jsou obklopeni spoustou lidí z řad personálu i spolubydlících. Zdálo by se na první pohled, že o setkávání není nouze. Přesto se tito lidé často cítí sami. Dalo by se to možná přirovnat k osamocení lidí ve velkých městech, kdy stále někoho potkávejte, jen zřídka však dojde k setkání. K tomu je totiž potřeba trocha klidu a soustředění, zastavení se a naslouchání. Je to ale právě ten kontakt, který každý z nás potřebuje. V Domově pokojného stáří sv. Františka se proto snažíme, aby si lidé každý den nějaké to osobní setkání zažili. Aby je někdo chytil za ruku a udělal si čas na popovídání. Částečně si naši klienti potřebu setkávání naplňují i vzájemně, většinou ale chtějí navázat bližší kontakt s někým z personálu. Vznikají tak přirozeně i silné osobní vazby.

Protože Domov sám nedokáže přinést se-

niorům dostatek sociálních podnětů, snažíme se často vycházet ven, mezi lidi, popřípadě otevírat dům různým návštěvám, aby náš prostor obcerstvily. A také proto se rádi setkáváme s dětmi z místní mateřské školy. Program přitom nemusí být nijak složitý.

Stačí, když jsou senioři obklopeni malými dětmi, to pak vydrží dlouho sedět a sledovat, jak kolem běhají a hrají si. Zároveň je dobré, když děti vidí zblízka babičky a dědečky, kteří nevypadají úplně jako z reklamy na zaručeně účinné doplňky stravy. Zvykají si, že je potřeba komunikovat s každým jinak a postupně ztrácí počáteční ostych. Je důležité, aby příležitosti k setkávání byly nenásilné a přirozené, aby obě strany měly čas najít si k sobě cestu.

PhDr. Petra Tomášková
vedoucí DPS sv. Františka

Duchovní zamyšlení

Bez Božího požehnání, marné naše namáhání

V loňském roce jsme na Mariahilf děkovali za 300 let tohoto krásného poutního místa. Příští rok, dá-li Pán a dožijeme se, budeme prožívat dvacet pět let od obnovy Mariahilf poté, co jej komunisté doslova srovnali se zemí.

A mezitím sem připutujete i Vy, zaměstnanci a příznivci Charity Ostravsko-Opavské diecéze, abyste se modlili za své rodiny, blízké, známé, přátele, spolupracovníky i za ty, o které pečujete.

A tak je to správně.

Protože každá rodina (ať už biologická, farní anebo ta, kterou tvoří spolupracující lidé) by se měla alespoň jednou za rok společně vydat na pouť. Tak to dělávala i Svatá Rodina z Nazareta. A tak to dělají všechny rodiny, které jsou si vědomy toho, že „bez Božího požehnání, marné naše namáhání“; ti, kdo vědí, že když se do každodenního života pozve Bůh a Panna Maria, je to úplně o něčem jiném. Neznamená to, že všechno půjde hned skvěle a bezproblémově. Ale člověk může jinak prožívat a zvládat svůj běžný život, povinnosti a dokonce i starosti a těžkosti. To proto nám Bůh dává taková místa - zvláštní místa - poutní místa. Protože právě zde má pro každého, kdo sem připutuje, připraveno úžasné „občerstvení“. Občerstvení v první řadě pro duši.

Kolik lidí taková návštěva a setkání s Pánem a Pannou Marií naplnila novou silou, radostí, pokojem a požehnáním. Kolik se jich vrátilo uzdravených (na duši a nejednou i na těle). Kolika lidem se po dobře a hluboce prožité pouti doslova změnil život. Hospodin Bůh nám má neustále co dát. A chce nám dávat. Je jen potřeba, abychom si pro to přicházeli, abychom se jeho darům otevírali. A v tom nám pomáhá putování na místa, která On sám vyvolil, kde přebývá a kde podivuhodně působí.

A proto se i já velice těším na setkání s Vámi a žehnám vám,

P. Mariusz Banaszczyk, rektor

Krátce

Workshop se seniory

Senioři z Domova pokojného stáří sv. Hedviky se pravidelně schází v aktivizační dílně a tvoří zde různé výrobky. Na ruční práce potřebují vždy dostatek času, a protože je zvou s výrobky také na různé akce, musí si práci vždy dobře rozvrhnout. Nyní mají rozpleteno mnoho košíků z pedigu a právě také chystají taštičky pro svůj workshop na Den dětí v neděli 2. června ve Vidnavě.

A co příště?

Krizová intervence

Krise patří k životu každého z nás. Abychom ji lépe zvládli, mnohdy potřebujeme pomoc někoho jiného, nejlépe odborníka nebo proškoleného pracovníka. Kurzu krizové intervence se zúčastnila také vedoucí Domácí zdravotní péče Marie Kopecká. A právě více o této problematice přinese příští prázdninové dvojčíslo Okénka.

Smyslová aktivizace

Šedesát zaměstnanců Charity Jeseník se zúčastní úvodního kurzu smyslové aktivizace, který proběhne ve dnech 6. a 7. června ve Vidnavě. Více připravujeme do příštího čísla.

Stávková pohotovost

Stávková pohotovost

SESTER V DOMÁCÍ PÉČI

PLATY A MZDY V DOMÁCÍ PÉČI A V NEMOCNICI

25 000 Kč

průměrná hrubá měsíční výplata
sestry v domácí péči (údaje za Charitu)

X

35 000 Kč

průměrná hrubá měsíční výplata
sestry v nemocnici

NÁKLADY NA NEMOCNÉHO DOMA A V NEMOCNICI

průměrné náklady na 1 pacienta

210 Kč

/ den v domácí péči

X

1 800 Kč

/ den v nemocnici

Stávková pohotovost sester Domácí zdravotní péče stále pokračuje. Poskytovatelé sociálních služeb se obrátili otevřeným dopisem na současného ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a vyzvali ho k aktivnímu řešení současné situace a k podpoře domácí péče, které hrozí vlivem podfinancování kolaps. Všechna jednání totiž až doposud nepřinesla jakoukoli shodu.

„Zatím jsme, ač neradi, nuceni setrvat ve stávkové pohotovosti a dostupnými prostředky informovat veřejnost o současném patologickém stavu financování domácí zdravotní péče. Jak jistě víte, naším symbolem, vyjadřujícím podporu domácí zdravotní péče, je červená mašle, kterou jsme na Prvního máje uvázali na stromy kolem Ministerstva zdravotnictví, čímž si i všich-

ni úředníci mohou spolu snámi denně připomínat stovky sester domácí zdravotní péče, které za nedůstojné ohodnocení kvalitně a zodpovědně pečují o desítky tisíc klientů zdravotních pojišťoven. Nebýt této péče, musel by stát vystavět alespoň deset dalších nemocnic, jež by se při krachu domácí zdravotní péče musely podstatně dražší o tyto pacienty postarat. ... Žádáme Vás proto o účinnou politickou podporu, která zajistí perspektivní rozvoj tohoto nejmenšího, ovšem nejefektivnějšího segmentu zdravotní péče v České republice, a věříme, že i veřejnost, již není osud domácí zdravotní péče lhostejný, Váš postoj ocení.“ zaznívá z otevřeného dopisu pro ministra.

„Pro ministerstvo zdravotnictví je zabezpečení efektivního fungování domácí péče v ČR prioritou. Zdůrazňujeme, že se rozhodně snažíme dle možností zohlednit negativní výstupy z této systematicky dlouhodobě neřešené oblasti zdravotní péče, hledáme a připravujeme návrhy systémových změn vedoucích k efektivnímu poskytování domácí péče v ČR, jakkoli víme, že jejich efekt se projeví nejspíš až za několik let,“ odpověděl ministr Vojtěch.

Poslanecká sněmovna však právě vyzvala Ministerstvo zdravotnictví, aby do konce srpna předložilo návrh k valorizaci plateb od roku 2020. Snad se tedy také naše situace brzy změní.